

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Jeg skal love for, at man får motion, når hr. Keld Albrechtsen fuldstændig er uimodtagelig for argumenter. Jeg vil bede hr. Keld Albrechtsen om at gå tilbage og se på min ordførertale fra førstebehandlingen af L 34. Jeg mener, at jeg har læst den, inden jeg gik hjemmefra. Der står, vil jeg næsten lægge hovedet på blokken på, at Dansk Folkeparti vil se på, om der kan ske denne udde-ling i hele forsyningsområdet. Det har Dansk Folkeparti gennem hele det grundige udvalgsarbejde, gennem hele arbejdet med aftalen set på gang på gang på gang og stillet spørgsmål om.

Vi er kommet til det resultat, at det ikke kan lade sig gøre på anden måde, end at den bundne egenkapital kommer tilbage. Så er Dansk Folkeparti ikke så ... jeg vil ikke nævne ordet her fra talerstolen. Men vi er i hvert fald modtagelige for argumenter, der indebærer, at bl.a. grundloven sætter stopper for, at det kan lade sig gøre.

Jeg ved godt, at der i et socialistisk parti ingen grænser er for, hvad man tillade sig i et retssamfund, men det mener Dansk Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu vil jeg minde fru Aase D. Madsen om, at det var mig, der gjorde opmærksom på, at det her lovforslag, som fru Aase D. Madsen støtter, er på kant med og måske endda i strid med grundloven. Så det var sådan set mig, der rejste bekymringen for grundloven. Men hvis den nu også har bredt sig til fru Aase D. Madsen, så hun nu også er bekymret for grundloven, så skulle det da glæde mig meget.

Så vil jeg sige til fru Aase D. Madsen, at det er meget vigtigt, tror jeg, for alle at lægge mærke til, hvad det er for en måde, Dansk Folkeparti fører politik på. Vi så det også i sagen f.eks. om takststigninger i den kollektive trafik: Man går ud og giver et løfte, et politisk signal – og jeg tror ikke, det blev misforstået af nogen, der hørte den debat – om, at Dansk Folkeparti ikke ønskede en forskelsbehandling af forbrugerne. Når man så efterfølgende løber fra sine løfter, går man ind og laver sprogøvelser for at skrue det tilbage og for at få det til at se ud, som om man ikke har givet et løfte.

Men vi må jo så for fremtiden bide mærke i, at man ikke bare skal tage for pålydende, hvad Dansk Folkeparti siger, og hvilke løfter Dansk Folkeparti giver. Det skal man have skrevet ned med en klar håndfæstning. Det skal altså skæres

ud i pap på en sådan måde, at fru Aase D. Madsen ikke får nogen som helst mulighed for bag efter at bortfortolke, hvad det var, hun stod og lovede.

Jeg synes, det er pinligt at se på. Vi oplevede det også f.eks. i sagen om takstilskud til den kollektive trafik, hvor man også løb fra sine løfter. Det synes jeg er en ubehagelig måde af fru Aase D. Madsen at føre politik på. Jeg synes, det er ærligt at stå op og sige, at man gav et løfte, men at man ikke kunne holde det, for det synes man alligevel ikke, da det kom til stykket. Men at forsøge på at bortforklare det synes jeg ikke ser smukt ud.

Formanden:

Så er det hr. Ulrik Kragh som privatist.

Ulrik Kragh (V):

Som det fremgår af betænkningen til lovforslag nr. L 162, stemmer jeg imod. Og jeg vil gerne redegøre for her hvorfor.

Kl. 11.45

Baggrunden for lovforslag nr. L 162 var et ønske om en øget strukturtilpasning inden for den danske elsektor. Vi har fået gennemført en liberalisering, så der er et behov for, at vi får færre selskaber, således at de bliver mere konkurrencedygtige i forhold til de udenlandske selskaber, der også vil agere på det danske marked.

Nu har man så fremsat et lovforslag, ifølge hvilket der foretages en modregning hos en del af ejerne på 40 pct. af den værdi, der bliver solgt for. Det er jo tankevækkende, at den branche, som det her berører, helt konsekvent går ud og siger, at det her i hvert fald ikke er med til at fremme en strukturtilpasning.

Det har brancheorganisationen ELFOR klart meldt ud. Det har Dansk Energi klart meldt ud, og det har de elselskaber, som det her vedrører, også klart meldt ud – og for øvrigt også de øvrige elselskaber, som gerne ville være med til at lave en konsolidering.

Det, der derimod var behov for, hvis man skulle have strukturtilpasningen fremmet, var, at man fik ordnet den kapital sag, der ligger som en tikkende bombe under hele den strukturtilpasning, der er behov for. Der er delt op i bunden og fri egenkapital. Det er et kæmpemæssigt problem. Det burde man samtidig have taget fat på, for så længe det problem ikke er løst, får man ikke den strukturtilpasning.

Hvad bliver konsekvensen så af lovforslag nr. L 162? Ja, det man gerne ville, var en ligestilling